

Albina

REVISTĂ - POPULARĂ

ăpare

în fie care **Duminecă**

Comitetul de Redacție:

Ion Kalinderu
 P. Gârboviceanu
 G. Coșbuc
 General P. V. Năsturel
 G. Adamescu
 I. Ōtescu
 P. Dulfu
 V. S. Moġa
 N. Nicolaescu
 Gr. Teodossiu
 Const. C. Pop-Tașcă,

Noua Parfumerie și Droguerie Medicinală

TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No. 145 (lingă Gara de Nord). București

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone aloe, brillantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugal, etc., ape și pomezi de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream de la princesse și cosmetice igienice, pieptini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, termometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru toalete.

Articole pentru menajiu, ca : ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifone cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirit denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiunii, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și cîrmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburile aale, rădăcini, scôrțe, frunze, flori și semințe pentru ceaiuri și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat uleiul din ficat de morun pentru cura de érnă, etc

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum : bugefe, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, crayone, ciaturi drageie, elixire, emulsiuni uleióse, emplastre, glicerofosfate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supusitorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentóse care, prin rolul ce îndeplinesc unele de fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritóre, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuițate la vindecarea suferinșilor căroră să le redea sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituante ale sistemului nervos îndeptându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de caucucărle și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaceei, Obstetriciei și Chirurgiei, Opticeii și Dentisticeii, ca : vată și tifóne, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectóre și sistematice irigatóre pentru Móșe și Lehuse, pompe trage-lapte și biberóne, plosci și lighéne de porțelan, specule, ață de mătase și ace, seringi, sonde, aparate inhalatóre, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru dómne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulverisatóre și vaporisatóre, preservative, suspensóre termometre maximale cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiú platină, faianță și porcelan, ochelari, fórleci și clești, etc.

La cerere, expediază în ori-ce parte a Țării, contra ramburs, prompt și cu prețurile cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.

ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 8
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr 15 bani
 Pentru anuelturi 1 lei. Mica publicitate, 5 bani suvintul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

Sp. Haret, Cei chemați (circulară). — G. Coșbuc, Pădurile din America Sudică. — A. P. R. Despre arat. — Pop., Fânețele meșteșugite. — Ion Th. Poporiel, Valea Prutului. — D. Teleor, Știrbei-Vodă și Nebunii. — Dr. Irimia Popescu, Animalele domestice (Calul). — De la Corod, Războiul Ruso-Japonez. — G. C. Vântul, Ce poate face preotul în sat (raport). — H. D., Închiderea cursului de lucru manual. — Animale rare. — Informațiuni. — Bibliografii. — Apel. — Mulțumiri. — Administrația, Către domnii abonați.

Sfaturi: Contra coliciei de mațe. — Leac contra tăeturilor.

Ilustrațiuni: Pădure din America Sudică. — Pluguri arând. — Vedere de pe malul Prutului. — Român de pe Valea Prutului. — Cal.

Cei chemați!

Dăm loc în fruntea acestui număr, circularii, pe care d-l Ministru Haret, a adresat-o învățătorilor, cu privire la ajutorul ce toți Românii în general și învățătorii și preoții în special, câtă să-l dea sătenilor în aceste vremuri de grea cumpănă. Suntem fericiți că în sfârșit, a venit timpul, ca să se știe de țara întreagă, că acești dascăli, multă vreme oropsiți, sunt acei ce au pus întâia piatră temeinică la temelia statului Român, lat'o:

Domnule Invățător,

Seceta neauzită de care suferă țara întreagă de mai bine de un an, amenință să devină un dezastru pentru săteni, dacă nu le vor veni în ajutor toți acei cari pot să-i ajute într'un fel oarecare. Guvernul a luat măsurile cari erau în putința sa și va mai lua pe acelea pe cari le vor impune împrejurările. Credem însă că atâta nu e de ajuns, și că concursul tuturilor oamenilor de bine este neapărat trebuitor, pentru ca să triumfăm de o calamitate așa de mare.

Printre acei chemați în prima linie ca să dea ajutorul lor, sunteți D-voastră, învățătorii; căci D-voastră cunoașteți oamenii și împrejurările locale și aveți și priceperea pentru a vă da seama de măsurile ce se iau de la centru și de modul cel mai nemerit pentru a le aplică.

Un motiv și mai puternic este, că activitatea D-voastră din anii din urmă, v'a câștigat încrederea și iubirea sătenilor, și că vorba D-voastră ei o ascultă și o urmează. După cum ați putut vedea

din publicațiile făcute în zilele din urmă, guvernul, în împrejurările cele grele prin cari trecem, a introdus, ca organ principal al acțiunii sale, băncile populare sătești. Printr'însele se va face împărțirea ajutoarelor la săteni și tot printr'însele se va face și regularea socotelilor. Băncile populare sunt dar chemate ca îndată după înființarea lor să joace un rol de frunte și să aducă cel mai mare serviciu ce se poate aduce clasei țărănești; acela de a o scoate din nevoia momentului și de a nu o lăsa ca, din cauza acestei nevoi, să rămână îngenuchiată pentru multă vreme, după cum se întâmplă până acum. Dacă băncile populare vor împlini bine și cu tragere de inimă însărcinarea ce li se dă, ele vor binemerita de la țară și recunoștința sătenilor în deosebi le va fi dobândită pentru vecinicie.

Acum este dar timpul ca să se arate ce admirabilă instituție sunt aceste bănci. Și de vreme ce D-voastră, învățătorii, sunteți aceia cărora înaintea oricui altora se datorește înființarea lor, este acum pentru D-voastră oarecum o datorie de onoare ca să dovediți și celor mai neîncrezători ce mari servicii ați făcut țărânilor, când i-ați dat băncile populare. De acțiunea D-voastră acum va depinde ca ele să devină în adevăr *populare*, în sensul că sătenii să înțeleagă că nu mai pot trăi fără ele, să le prețuiască și să le iubească așa cum merită.

Ceea ce așteaptă astăzi țara de la D-voastră, este ca să dați concursul D-voastră din toată inima la opera de salvare din nevoia actuală. Ministerul de Interne și finance s'au adresat deja la D-voastră, făcându-vă să participați la lucrările comisiilor, cari vor fi însărcinate cu repartizarea ajutoarelor.

Vă rugăm și noi să dați concursul D-voastră înțelept și stăruitor acestor comisii, să îndemnați pe săteni a fi cu chibzuială în cererea și în întrebuintarea ajutoarelor, să le dați sfaturile cele mai potrivite locului și împrejurărilor în cari se află. Cu aceeași ocazie, veți putea face o propagandă foarte folositoare pentru popularizarea ideii băncilor populare, căci serviciul cel mare pe care-l vor face de-acum, va dovedi ori cărui sătean că este așroape o datorie pentru dânșii ca să fie membru la o bancă. Nu-i lăsați să creadă neadevărul născocit de cămătari, că băncile vor fi îndatorate să plătească din banii membrilor lor, datoriiile celor ce nu vor putea plăti ajutoarele din nulul acesta. Lămuririle date de Ministerul de Finance sunt destul de limpezi, pentru ca asemenea născociri răuvoitoare să mai poată amăgi pe cineva. Cu concursul D-voastră, cu al Administrației, care este asigurat, și cu al preoților, la care de asemenea ne adresăm, avem încrederea că vom trece cu bine și această grea încercare.

Ministru, S. C. HARET.

A P E L

Învățătorul-diriginte, Trifan Oprea și locuitorii comunei Chioșel, Constanța, călăuziți de dorința de a-și hrăni sufletul cu învățăminte folositoare, fac un călduros apel tuturilor d-lor *autori de cărți, librari*, și ori-cărei alte persoane cu dor de ai săi, ca să bine-voiască a trimite bibliotecii acestei școli, cărți de ori-ce natură, menite a aduce foloase masei poporului.

Pădurile din America Sudică.

Dacă ai putea cuprinde cu o privire, de sus din văzduh, toată întinderea de păduri uriașe cari acoper întreaga Americă sudică, dela stepele Venezuelei până la bărăganurile dela Buenos-Aires, ai avea o priveliște uimitoare. Complexul acesta de păduri este cel mai mare de pe pământ și cuprinde un loc de 124 de ori mai mare decât suprafața României. O singură pădure! Ea e tăiată în toate direcțiunile de râuri uriașe, așa de uriașe în cât mulți dintre afluenții lor de mâna întâia și de-a doua întrec în mărime Dunărea.

Acest codru enorm are tot felul de copaci. De obicei pădurile dela tropi se deosebesc de altele prin amestecul curios al copacilor. Lucru care se vede în Europa bună-oară, că aceeași pădure e alcătuită numai din același soi de copaci, și deci vorbește de o pădure de fag, de stejar, de brad—acest lucru e necunoscut în pădurile de la tropi. Parcă același copac nu suferă lângă el pe altul din neamul lui, și de-aceea pădurile sunt un amestec nesfârșit de copaci, și rar vezi doi ori mai mulți copaci de acelaș neam unul lângă altul. De aici o nesfârșită variațiune, după felul copacilor. Lângă unul care abia înflorește vezi altul cu fructele coapte, dincolo unul cu fructele abia născute, altul îngălbenit și cu frunze ce cad, pe când dincolo altul acum înverzește.

Râurile sunt singurile căi de comunicațiune prin păduri. Pe malurile lor sunt sate, la depărtări enorme unele de altele, și pe unde e loc pe maluri trăesc cu sutele de mii boii, caii și catării, avere a nimănui, ducând o viață foarte primejdută. Cu milioanele trăesc în stare sălbatică aceste animale pe nesfârșitele bărăganuri și pe stepe, și ajung astfel și prin păduri de-alungul râurilor până pe la izvoarele Orinocului. Dar aici sunt vecinie hărțuite de jaguarul negru, cel mai mare și mai iubitor de sânge dintre neamul tigrilor. Dureroasa pierdere a unui câine frumos care ne însoțise, prin păduri, într'o noapte când am poposit pe malul unui râu, ne-a făcut ca la întoarcere, peste două zile, să poposim anume noaptea tot în acelaș loc în nădejde că vom găsi câinele, deși bănuiam că a fost sfâșiat de un jaguar. Intr'a devăr peste noapte am auzit foarte aproape de cortul nostru urletul fioros al unui jaguar, pe semne eră tot acelaș care ne mâncase câinele. Fiindcă nu puteam dormi și trebuia să veghem la focuri toată noaptea, am stat de vorbă cu călăuzele noastre, cu Indienii, întrebându-i ce știu ei despre jaguar. Intre altele ne-au spus, că jaguarii de multe ori se rătăcesc, în umblarea lor după pradă, și ajung în locuri așa de nestrăbătute ale pădurii, printre tufișuri și liane în cât nu mai pot eși, și neavând putința de a se mișcă pe jos trăesc până la moarte pe copaci pustiind maimuțele.

Pădure din America sudică.

Lianele și alte plante agățătoare se întind pe jos și se sue pe copaci formând nestrăbătute ziduri, tot așa tufișurile mărunte, încât nu e cu putință să se strecoare printre ele nici animale mici ca pisica. E un haos de tulpini, de coarde, de crengi, de tufe, împleticite în toate chipurile, și aceasta ține pe întinderi enorme, poate sute de kilometri într'una,

Dela insula del Diamante, pe care indienii Zambos cultivă trestie de zahăr, scoborând pe Orinoco, ajungi în locuri înspăimântătoare prin sălbăticia frumuseții lor. Râul cel uriaș își strămtează albia până la 300 de metri și curge câte-vă zeci de kilometri într'o linie dreaptă de tot, ca un canal. De amândouă părțile pădurea vine până în mal, și este asemenea unor uriașe ziduri. Parc'a-i fi într'o chee de munți. Copacii cendrela și demantus se ridică înspăimântător de înalți, încât cei mai înalți brazi la noi sunt tufiș pe lângă ei, și deși și întunecați, de parcă pădurea întregă se prăvălește în râu. Văzduhul eră plin de flamingi și de alte păsări de apă, cari întunecau lumina zilei cu mulțimea lor. Sub poala înfricoșatelor păduri, pe malurile nisipoase se găsește mai fără excepție în tot dealungul râului un șir nefârșit de tufăriș foarte des, înalt cam de un metru și jumătate, așa că seamănă cu un gard viu de o lățime de mai mulți metri. Regulat, la îndepărtări mari, gardul acesta are deschizături în chip de poartă. Acestea sunt negreșit făcute de animalele mai mari din pădure, ca să poată ajunge la râu. Prin ele vezi ieșind, mai ales în zori și seara sau amurg, tigroaicele cu puii, tapirii și un fel de mistreți, ca să se adape. De pe mijlocul râului, din luntrii, îi vezi neconținut cum răsar de pe aceste porți, și de multe ori ai bucuria să-i urmărești cu ochii câte o jumătate de kilometru, cum merg pe malul râului, căci dacă le neliniștești cu trecerea luntrii ori cu strigăte, ele nu încearcă să rupă gardul acela cu sila, ca să se ascundă, ci se duc încet pe mal până la cea mai apropiată deschizătură și dispar în pădure. În cele 74 de zile, cât am călătorit pe râu, am avut de nenumărate ori ocasiunea să văd această priveliște, și totdeauna cu un farmec nou. Ies din pădure, ori ca să bea, ori ca să se scalde, ori ca să pescuiască, fel de fel de animale, în grupe mari, și mamifere și păsări și amfibii și reptile, animale uriașe și curioase ca făptură și ca frumusețe a culorilor strălucitoare. Uneori lucrurile se petrec în liniște, alteori cu mare șgomot, când vr'un tigră atacă animalele ori când se ivesc dușmăni între ele. Bietele făpturi se adună după neam, se observă, se pândesc și sunt tot pe pază. Mai ales viață sbuciumată duce capibasilul, sau porcul de apă, căci pe uscat îl pustiesc tigrii iar în apă crocodilii. Pe lângă toate, bietul fuge așa de greoiu, încât mai de multe ori am gonit turmele lor, și am prins câte unul din turmă.

G. Coșbuc.

DESPRE ARAT

flându-ne după secere, când mulți încep a ară holdele mai de ogor, mai pentru ceva semănătură, ținem să scoatem la iveală unele din cerințele de frunte ale aratului, să arătăm unele puncte ideale, cum s'ar zice, spre care ar trebui să tindă toți plugarii, spre binele lor propriu.

Intre lucrările de căpetenie ale pământului, aratul se poate pune în locul întâiu ca, temeiul celorlalte lucrări. Și temeiul ori cărei lucrări trebuie să fie întru toate bun, dacă e ca lucrările următoare, să izbutească și să fie împreunate cu cel mai mare folos.

Prin arat ținim a mărunți și a face afânată pătura roditoare a pământului (*solul*) pentru ca aerul, umezeala și căldura să poată străbate cu înlesnire la adâncime, astfel ca pământul să se amestece cât mai bine, asemenea și gunoiul. Totodată prin arat se înpuținează și se stârpesc buruienile netrebnice, iar rădăcinile plantelor ce cultivăm înadins pot străbate cu înlesnire la adâncime și se pot întinde în toate părțile, adunându-și hrana trebuincioasă.

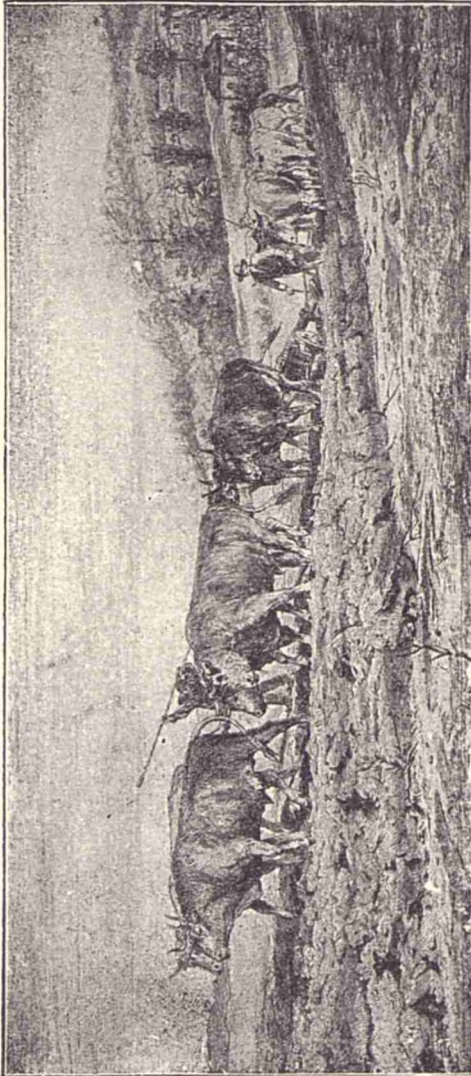
La arat trebuie însă să se țină seamă mai ales de următoarele legi:

1. Să se stăruie ca prin arat, încetul cu încetul, pătura roditoare să devină mai adâncă, arând din an în an ceva mai afund, până am ajuuns la adâncimea de 16—24 centimetri. Cu chipul acesta rădăcinile plantelor pătrund la adâncimi, unde și în anii secetoși găsesc umezeala și astfel plantele nu sunt osândite să tânjească ori să piară.

2. Toamna mai ales, pământul să ară cât mai adânc, pentru că pământul mort (până acum nelucrat) scos dela adâncime, peste iarnă se îmbunătățește foarte mult prin lucrarea înghețului.

Ogorul de primăvară încă se face mai adânc decât întorsul și decât aratul de a treia oară, în pragul semănatului pentru spicoase. Plantelor de săpat: porumbului, cartofilor, napilor ș. a. nu le strică arătura mai adâncă nici înainte de semănat, pentru că ele au rădăcini puternice și lungi cu care își caută hrana și în pământul mai bun, ce prin aratul adânc ar fi ajuns la adâncime.

73. Locul gunoit din proaspăt și miriștea, îndată după secerat să ară, de obicei mai puțin adânc. Rămânând gunoiul și miriștea la mai mică adâncime, căldura și umezeala străbat cu înlesnire la ele și le descompun mai în grabă,

Pluguri arând.

astfel că planta ce se seamănă poate trage mai mult folos pe urma gunoiului. Când însă aratul miriștilor urmează a se face toamna, trebuie făcut adânc.

4. Să se înconjoare la arat facerea greșilor, adecă să nu rămână loc nearat printre brazde ; să nu se deă brazde

prea late, și acestea să se răstoarne toate de o potrivă, bine.

5. Ogorul de toamnă poate fi cât de brușos, și de aceia se poate face și fiind pământul ud; numai să nu să lipească de plug.

6. De regulă pământul trebuie arat, când nu e nici prea vârtos nici prea moale. Cel prea vârtos se lucrează cu greu și rămâne brușos, cel prea moale se întărește din cale afară. În amândouă împrejurările arătura nu e priincioasă. Și de aceia potrivirea unui timp priincios pentru arat, ajută nespus de mult sporirea roadelor.

7. Pentru ca locul să rămână cât mai oblu, și pentru ca buruienile să poată răsări cât mai bine, după fiecare arătură el trebuie grăpat. Făcând așa, arătura următoare izbutește neasemănat mai bine, și buruienile se pot stârpi mai ușor cu plugul.

8. Pentru locurile late, se recomandă și aratul în curmeziș din când în când. Cu chipul acesta locul se lucrează mult mai bine și se pierd spinările, cari se văd la toate locurile arate numai dealungul.

A P. R

Către Domnii Abonați

Constalăm că un bun număr dintre domnii abonați, după ce i-am avisat de plată, când li s'au prezentat chitanțele le-au refusat sub diverse pretexte. Suntem poate singura revistă din țară, care prin felul expedierii, nu se poate invoca motivul «n'am primit». Trimiterea chitanțelor la domiciliul abonaților spre încasare, ne costă timp și bani, și e trist că se găsesc abonați cari, deși suntem la finele anului, totuși au amânat plata, nefinând socoteală de cheltuelile ce facem. Rugăm cu insistență pe domnii abonați, să achite chitanțele când sunt avisați sau li se presintă, iar pe acei cari au amânat plata, îi rugăm a ne trimite cât mai grabnic abonamentele direct, pentru a nu ne expune la noi cheltueli.

La 1 Octombrie viitor, începe anul al VIII-lea al revistei și nu e decât drept ca să fim achitați pe anul ce se sfârșește.

Sperăm că rugămintea noastră va fi ascultată cu bunăvoință și d-nii abonați se vor grăbi a-și achita datoriile.

Administrația.

Fânețele meșteșugite

† La noi în țară pe an ce merge și mai cu seamă ăst timp, unde seceta se resimte ca o năpaste, dela un capăt până la celalalt al țării, auzim tânguiri, că nu să mai pot ține vite din pricină că le lipsesc imășurile și livezile. De almintrelea este și ușor de înțeles, că pe măsură ce se întinde cultura grânelor și altor plante, spre pildă porumbul, rapița, sfecla de zahăr, și altele, pe aceeași măsură trebuie să scadă și întinderea fânețelor naturale, unde mâna omului nu lucrează, decât doară la vreme de coasă.

Pe cât timp pădurile se tăiau mai fără de chibzuință decât astăzi, oamenii făceau tot una cu pământul codrii întregi, încât acolo, unde acum 30—50 ani eră sălbăticie, astăzi crește porumb și grâu, ori e pășune de vite.

De oarece însă și cultura grânelor la noi nu-i tocmai îngrijită și economul nu știe și de multe ori nici nu vrea să-și ia oste-neala de a scoate de pe o întindere mică de pământ o recoltă cât se poate mai mare, de aceia caută de a se tot întinde pe suprafețe din ce în ce mai mari, are nevoie de ogoare din ce în ce mai coprinse, și pentru aceasta îngustează dacă se poate în fiecare an islazul și livezile de fânețe.

Acest rău îl simte mai mult cel mic, care are numai un petec de pământ, unde trebuie să facă de toate, și porumb pentru hrana lui, și fân pentru nutrețul vitelor. Proprietarul mare mai schimbă pământul, îl mai lasă să se odihnească, și cu chipul acesta capătă un fâneț pentru vite, ce i drept cam slab, dar totuși îl capătă, pe câtă vreme săteanul cu câteva holduțe se învârtește într'un loc, e nevoit a intra în învoieli cu proprietarul mai mare, pentru islaz; învoiala făcându-se în bani ori în muncă, vără pe sătean în datorii, din care nu mai iese. Aceasta este și una din pricinile pentru cari au început să se împuțineze și numărul vitelor, căci Românul eră deprins din strămoși de a aveă pentru vitele sale o pășune cât o moșie de mare și când aceasta n'a mai fost cu puțință, a început să mai împuțineze din vite, în loc de a căută să se folosească de mijloacele întrebuintate în alte țări, unde oamenii țin vite multe, pe pământ puțin. Venim deci într'ajutorul cititorilor noștri, ca să i slătuim, cum e mai bine să reușească către belșugul dorit; căci nu toți pot să meargă în călătorii îndelungate, ca să vază cum se îndeletnicesc cu lucrul pământului și alte neamuri streine.

Trebuie de a părăsi chipul rău și păgubitor al plugăritului de astăzi și de a-l înlocui cu altul potrivit nevoilor pe cari le simte agricultura acestei țări. Trebuie să se deă o mai mare întindere creșterii vitelor, nu numai că prin ea să poate aduce frumoși bani în casă, ci și din pricină că acolo unde sunt vite, este băligar, iar un pământ îngrășat cu băligar de grajd, dă un rod mai mult și mai bun, decât unul secătuit și sărăcit.

Că în vremea noastră pământul de muncă s'a împuținăt, este

adevărat, nu e însă mai puțin adevărat că s'au înmulțit cunoștințele oamenilor, și că mulțumită științei, să poate dobândi roade mai multe și mai bune de pe o bucată mică, și puțin de pe una mai mare, dar rău lucrată. Același lucru se întâmplă și cu plantele de nutreț. De pe o holdă de pământ cultivată cu plante de nutreț se poate scoate cel puțin de două ori mai mult fân verde ori uscat, decât pe aceeași întindere de pământ de pășune ori islaz. Săteanul având nutreț în deajuns, va ține mai de grabă vite mai multe, iar când are vite, e în măsură de a îngrașa pământul, scoțând îndoit rod decât dacă l-ar lăsa așa numai în seama lui Dumnezeu, cum fac până acum cei mai mulți dintre plugarii noștri.

Că în bunătaea și puterea vitelor stă tăria unei plugării, s'a spus de atâtea ori, fără ca însă să se fi băgat prea mult în seamă această vorbă, tocmai de către plugarii necărturari, ca unii ce trebuie să cunoască mai de aproape nevoile vieții.

Marea pricină, pentru ce au dat înapoi vitele țării noastre, este lipsa de nutreț. Singura parte bună a vitelor noastre, ce le-a mai rămas, este că pot răbdă de foame. Intr'adevăr, într'o vreme caii noștri erau mai frumoși și căutați de cumpărătorii străini. Dar în acea vreme chiar dacă aceste vite petreceau iarna și vara în herghelii întregi pe câmp, ca și cum ar fi fost sălbatice, pământurile necultivate erau însă mai largi, și iarba rămânând necesită, ele tot găseau o hrană mai bună decât astăzi, când desgroapă cu copita de sub zăpadă câteva fire de verdeață și niște rămășițe de iarbă uscată. Zicătoarea engleză, că «mărirea trupului calului stă în sacul cu ovăz», s'a dovedit la toate popoarele, și trebuie să slujească drept pildă și poporului nostru dela țară.

Acelaș fapt se întâmplă și cu vitele albe, cari cu toate că sunt mult mai de folos săteanului decât calul, sunt însă tot așa de rău, dacă nu chiar și mai rău îngrijite. Aceeași vită este de multe ori și de lucru, și de lapte, și de măcelărie, hrana însă care i se dă, n'ar întrebuița-o un țaran englez nici ca așternut pentru vitele sale. Boul și vaca, temeiul economiei noastre, s'au chiricit și din pricină, că nu s'a căutat de hrana lor, pe când erau tineri. Chiar vacilor a fătă li se dă fân muced și paie stricate, hrană care nu poate să le priească de loc. Cât privește despre îngrașatul unei vite, se știe prea bine, că numai cu paie ori cu fân, nu se poate scoate vite căutate și de preț pentru măcelărie.

Dacă de nutrețuri de grajd, cum sunt turtele de cânepă, de in, de floarea soarelui, nu poate fi încă vorba în cea mai mare parte din economiile țaranilor noștri, să căutam cel puțin, ca nutrețul de câmp să fie mai hrănitor. Dacă vitele stau pe câmp de cum încolțește iarba, până ce cade zăpada, cel puțin câmpul să le dea hrana cu îmbelșugare. A hrăni vîta mereu cu paie și cu coceni de porumb, însemnează numai a o ține cu

zile, căci un asemenea nutreț nici nu îngrașă, nici putere de muncă nu-i dă.

La o expozițiune de agricultură, foarte mulți plugari de frunte și tovărășii agricole au arătat felul și chipul cum își țin economiile de lăptărie. Și s'a putut vedea ce deosebire mare este în ce privește bunătatea și bogăția laptelui, între vacile nutrite bine, și cele hrănite mai slab. Așa bunioară un agricultor care are mai multe vaci, capătă pe zi una cu alta 9 litri de lapte, hrănindu-le vara cu trifoi amestecat cu ierburi nutritoare. O tovarășie agricolă cu 700 de vaci, capătă zilnic *câte 11 litri* de lapte de fiecare vacă, nutrindu-le iarna cu tescovină, tărățe și fân, iar vara cu trifoiu verde și ierburi dintre acele, cari dau fânul cel mai bun. Pe când o altă tovarășie de lăptărie cu 988 de vaci, al căror nutreț iarna eră mai mult fân, iar vara pășune la câmp, nu are *nici trei litri* de lapte de vacă pe zi.

Pentru a avea o hrană bună și îmbelșugată este însă nevoie de a face anume livezi, cultivând numai plante hrănitore.

Căci într'adevăr, chestiunea pășunilor la câtă dușmănie, procese, ba chiar și vărsare de sânge n'a dat loc, pe când dacă s'ar fi urmat sfaturilor și bunelor pilde, pe cari le-am dat în decursul anilor de a semăna și cultivă trifoiu, lucernă și alte plante de nutreț, mulți săteni n'ar mai fi avut nevoie să intre la învoieli cu proprietarii mari. Micul econom este prin urmare nevoit, din pricina nicei sale proprietăți, de a cultivă livezi meșteșugite.

Dar chiar și proprietarul mare face rău, că lasă pământul să se odihnească, și să se acopere cu buruieni, cari dau o hrană proastă vitelor. De aceea în loc de a lăsa ogorul câțiva ani de zile în pârloagă, e mai bine de a-l face în fânețe mănoase, schimbându-le în trifoiște. Iată deci un mijloc ca și marele proprietar să se poată folosi de pământul pe care îl are. Micul plugar duce însă greul cel mare, din pricina lipsei de pământ, căci învechindu-se micul său ogor, nu poate să-l schimbe, ci-l cultivă într'una cu cereale, până ce se istovește de puteri. Intrebuintându-se însă schimbarea semănăturii, de pildă acolo, unde într'un an ori doi, s'ar pune trifoiu, anul următor porumb, apoi grâu, ori altă plantă, ar scăpa dn acest rău. Mai ales că după trifoiște pământul se înoește, iar cerealele se fac mai cu belșug. Și apoi trebuie ca sătenii să-și cam ia gândul dela alte noi cum-părări de pământ, căci lumea înmulțindu-se, ogoarele s'au micșorat și s'au învechit, iar cât privește pe marele proprietar, nici lui nu-i mai dă mâna de a se întinde mult, de oarece s'a scum-pit munca și prețul pământului.

Pop.

Contra colicei de mațe—Se bea unt-de-lemn, zeamă dulce de anason (mărar dulce), 2 cești pe zi; ceaiu de nalbă, teiu, mușețel, soc, busuioc, izmă cu rachiu, oblojeli calde cu leuștean și izmă; frecări cu flanelă cu unt-de-lemn: să mănâncă lapte.

DE PE INTINSUL ȚAREI

Valea Prutului.

u e petec de loc pe suprafața pământului scumpei noastre Români, care să nu înveselească, să nu miște pe muritor! Ah! ce pământ sfânt, ce frumoasă și binecuvântată țară avem noi Români!

Aici, pe Valea Prutului, vale cu multe și frumoase amintiri, despărțitoare în două a inimei Moldovei lui Ștefan-cel-Mare și sfânt, ce mai frumusețe de loc, ce mai dragălășie de viață, de traiu!!...

Sunt locuri în lumea aceasta cari cu cât le vezi mai des, cu atât le cunoști și le iubești mai tare; altele din contră.

Ce frumoasă e Valea Prutului și ce Români frumoși sunt pe această vale! Insu-și M. S. Regele este încredințat despre aceasta și ne-a spus-o în față, cu ocaziunea visitei ce a făcut-o Iașului, cu Alteța Sa Regală Principele Ferdinand, în anul 1890 — 91.

Coprinsă între două culmi de dealuri, cari acum se ridică, acum se lasă, acum se întretae, acoperite pe unele locuri cu păduri, vii, holde bogate și presărate cu frumoase sate, se prelungeste de la Miazănoapte spre Meazăzi, scăldată și răcorită de apele argintii ale Prutului și Jijiei, presărată de lunci bătrâne și dumbrăvi răsunătoare, sate și târgușoare, cari de cari mai frumoase și mai bogate! Ah! ce frumoasă e luna lui Maiu în Valea Prutului! Ce verdeață, ce șoapte de frunze, ce susuri armonioase de zefiri, ce cântări amoroase de pasări, ce murmure plăcute de ape, ce arome de lunci și dumbrăvi, ce strălucit de raze de soare ce ca o ploaie de diamante, cad cu nesecată belșugare pe această vale!

Prutul, bătrânul «Piretus», a multe văzător și știutor, ca un balaur cu solzii argintii, alene trece prin iubitele sale lunci, dumbrăvi, sate, târgușoare, etc., scoțând uneori, strigăte de veselie, alte ori, gemete dureroase și profunde!!...

Cum mai fâlfaie în vânt panglicele sale argintii! Cum mai sclipesc și strălucesc diamantele nenumărate din diadema sa regală!!...

E de nedescris, când îndurerat peste seamă, cu câtă grozăvie și urgie s'asvârle peste câmpii, târând și nimicind totul în calea sa. «E slut la Prut» e vorba p'aici, sau: «Amărnicitu-i, Doamne, Prutul, când l'ajunge focul blestemului nostru ș'a celor frați de dincolo!!...»

Și e de nedescris de cu câtă liniște, dragălășie, vioișie și sfîntenie curge, când aude vești bune de la frați și.... când

și eu. . . . cânt cu corul pe malul lui, uneori, în lunca Be-reștilor: Deșteaptă-te Române, Trăiască Regele, Hai frați, la năvală dați, etc., iar frații noștri de dincolo se strâng spuză pe mal, ș'ascultă, ș'ascultă, cu dragoste și sfințenie cântecele corale românești!!

Plopii cei înalți, din luncile sale, stau ca niște părinți gravi cari privesc zâmbind pe furiș la toate ștregăriile voinicu-lui; sălciile se mișcă cu o plăcere muerească și totuși cu un aer cam îngrijorat văzându-i săriturile cele semețe; bătrâ-nul și puternicul stejar privește serios și îngrijorat la toate mișcările sale; păsărelele îmbătate de aroma primăverei, luncilor și dumbrăvilor nu mai pot de bucurie și veselie cântă și aplaudă frenetic actele sale; florile de pe mal du-ios șoptesc în taină: «Ah! ia ne și pe noi, ia-ne drăguțu-le, iubitu-le, mândru-le, voinicu-le!»

Vedere de pe malul Prutului.

Jijiea, ah! Jijiea, această șerpoaică cu solzii aurii-argintii prin câte minuni de lunci, dumbrăvi, poene, sate, crânguri, etc., nu trece! Câte stufiguri minunate nu crește pe malu-rile și gârlele sale, în cari lișița, rața sălbatică, gâsca, etc., își au patria! Ce mai de raci, scoici și pești în apele sale!

În cursul său, câte grădini de legume, flori, zarzavat, nu se alimentează cu apă din apele sale! Câte chioșcuri minu-nate, pe la cei mari proprietari, câte punți, poduri, pe apele sale! Ce mai de legiuni de berze prin gârlele și apele sale, prin fânețele și poenele ce o înconjur!

În zorii zilei, când soarele răsare, ce mai de boabe de diamante pe florile, erburile și ogoarele sale! Ce mai de roiul de români plugari se împart la muncă prin ogoarele și lanurile pline cu minunate holde!

Român de pe valea Prutului.

Ce mai tocat și clămpănit de berze prin erburi, ce mai cântece de pasări, ce mai sâsăit de insecte, ce mai susuri amoroase de șoapte și miros de flori, ce mai sunet de fluer și caval pe la stâni, ce mai sbieret de oi, ce mai zăngănit de telinci, ce mai fericire, ce mai viață!!...

Ah! frumoasă Vale a Prutului și a Jijiei, binecuvântată ești tu între luncile țării românești!..

Pe malul drept al Jijiei e așezat dealungul satului *Bosia*, iar între malul stâng al său și malul drept al Prutului sunt așezate satele: Marhonda, Berești și Ungheni, sate ce alcătuiesc frumoasa comună *Bosia*, din județul Iași, cu case frumoase, cu oameni frumoși, voioși, deștepți, harnici și plini de iubire pentru neam și țară. Dumnezeu numai să-i aibă în a sa pază în veacul veacului, amin!

Vechimea satelor nu am putut-o afla. Toți bătrânii spun: «Așa le-am apucat și noi.»

Acum 10 ani, într'un ogor, la arat, s'a găsit un ban de aur de pe vremea împăratului roman Cezar August.

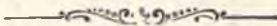
Foarte bine se cunoașteă capul lui Cezar August și literele: «Cezar August imperatore Romano». Banul eră așa de bine păstrat, de gândea-i că acum a fost scos din fabrică.

Am rugat pe posesorul banului, preotul C. Mihăilescu, actual preot în comuna vecină Golăești, ca să-l trimită Onor. Academii, dar nu știu ce a făcut.

Din toate acestea reese că pe aici a trăit Romani și că locuitorii acestei comuni sunt Romani adevărați, lucru care mă bucură foarte mult și foarte tare.

Ioan Th. Popovici.

Invăț. com. *Bosia*, Iași.

Leac contra tăeturilor. — Este rău obiceiul de-a stoarce rana căpătată prin ori ce întâmplare, dar mai vartos tăieturile, pentru că prin stoarcere, rana devine mai dureroasă și se vindecă mai anevoe. Unii au chiar scârbosul obicei d'a suge sângele din rană.

Cel mai nemerit lucru de făcut, când s'a tăiat cineva, este, că numai decât se spele rana bine, cu vre-un desinfectant (apă fenicată, apă boricată sau soluțiune de sublimat corosiv) acestea se capătă dela ori ce spițarie; apoi trebuie lipite cele două buze ale ranei, apăsând cu putere degetul cel mare pe rană; este destul să se apese ast-fel 10—15 minute, chiar pe o rană grea, pentru ca durerea să nu să mai simtă de loc, nici sânge să nu mai curgă. O rană închisă ast-fel, dacă nu lăsăm să străbată aerul la ea, se vindică de bună seamă în 2—3 zile.

Știrbei-Vodă și Nebunii

Cei șapte ani de domnie ai lui Vodă Știrbei au fost cu drept cuvânt bine împliniți. Voiesc să zic că nici o oră n'a pierdut'o Vodă de geaba: O corespondență activă cu Turcia, cu Rusia, cu Austria, cu Moldova, cu Serbia; de două ori pe săptămână, inspecțiunea clădirii Teatrului Național și supravegherea aranjării grădinei Cișmigiu; Miercurea audiențe pentru toată lumea la Ministerul de Externe (unde e azi Ministerul de finance); Școala militară, grăniceri, dorobanți, artilerie, organizarea finanelor, lupta cu emigranții de la 48; trei ocupațiuni militare: rusească, turcească, austriacă, ospiciu de nebuni.

Iată ce scrie Știrbei lui Philippsborn la Viena în privința acestei din urmă chestiuni:

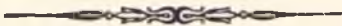
1851

«Mai e încă ceva pentru care cer în această scrisoare ajutorul d-tale într'un mod cu totul deosebit. N'avem încă aici stabilimente pentru nebuni. Doresc deci d'a fondă unul și d'al face propriu ca să servească de adăpost acestor nenorociți din toate clasele. Vă rog, prin urmare, domnul meu, să aveți bunătatea să-mi procurați și să-mi trimiteți Regulamentele în vigoare la D-voastră, pentru organizarea și gestiunea acestor stabilimente, precum și un plan raționat al edificiilor consacrate acolo, spre a-mi sluji să clădesc unul la fel aici, în proporțiuni mai reduse.

Dacă pentru toate acestea e nevoie de ceva cheltueli, bine-voiți a le face; și, în așteptarea răspunsului d-voastră, vă reînnoesc, scumpul meu domn, cu plăcere expresiunea etc.»

Ca o dovadă de marea importanță ce Știrbei dădea Casei de alienați ce voiă să înființeze, e faptul că scrie despre ea în aceeași scrisoare în care descrie solemnitatea nunții fiicei sale Prințesa Elena cu contele Leon Larich.

D. Teleor.

ANIMALELE DOMESTICE

Convorbire între învățător și consătenii săi.

C A L U L.

Învățătorul. — Ei, da pe *Moș Gheorghe* nu-l văd.

Niculăe Ion. — Este cam bolnav. Am trecut pe la el astăzi de dimineață, îi părea rău că nu poate să vină la sf. biserică și să mai asculte, și de a le dumneavoastră, căci știți că bătrânul aveă câteva capete de vite, toate frumoase în cât își umpleă ochii privindule.

Învățătorul. — Imi pare rău că este bolnav. Să-i deă Dumnezeu sănătate, o să dau și eu mai spre seară pe la el, ca să-l văz.

Dar să începem da unde am lăsat; am zis acum o săptămână că azi vom povesti despre cal.

Sătenii. — Da, despre cal.

Învățătorul. — Nu vi se pare cam ciudat a vă vorbi despre cal, ca și cum eu așa crede, ca dumneavoastră nu cunoașteți animalul acesta?

Patru din vale. — Cam așa ar veni.

Învățătorul. — Dar nu. Nu trebuie să luăm lucrurile în așa chip; cunoaștem calul cu toții, mulți însă dintre noi, nu-și dau socoteala cât prețuiește el, nu cunoaște în destul toloasele pe care poate să ni le aducă, din care pricină nici nu știe cum să-l crească și să-l îngrijească.

Un sătean. — Par'că este mare treabă a îngrijii d'un cal.

Învățătorul. — Nici vorbă, e mare lucru să știm cum trebuie să îngrijim calul, pentru ca astfel să putem profita cât mai mult, de serviciile lui.

Gheorghe Usturoiu. — Ia fii bnn și ne tăinuiește dumneata despre toate acestea.

Învățătorul. — Fiți cu luare aminte.

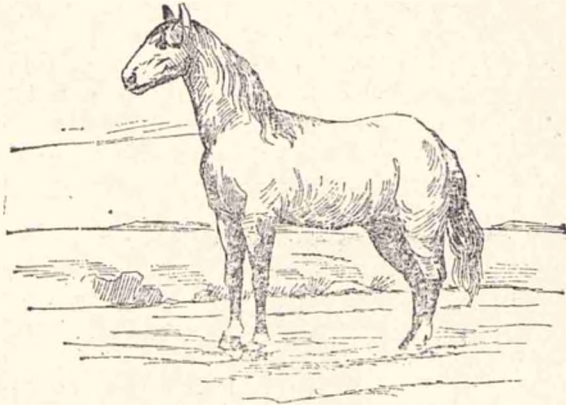
Sătenii. — Ascultăm.

Învățătorul. — Calul este unul dintre cele mai folositoare dintre animalele domestice. De el se poate sluji omul la munca câmpului. Fiecare dintre noi știe că se poate ară, grăpă, treeră, etc., cu ajutorul calului. Cu el inhămat la care sau căruțe ne strângem și cărăm porumbul, grăul, orzul, ovăzul, precum și alte roade. Inhămat la care, chirvane, camioane, se transportă dintr'o localitate în alta, la gări și dela gări, mari poveri. Pus la trăsuri, briști, faitoane, cotigi, diligențe, ne duce repede dintr'un sat într'altul, dela un târg la altul, înlesnind omului, mai ales în părțile unde nu există drum de fier, puțința, de a-și face treburile în scurt timp. Dar nu numai atât; calul prin făptura lui este astfel alcătuit în cât poate purta pe spinare greutateți, fiind astfel de profit omului, încercându-l cu telurite sarcini. El ne poartă pe noi înșine, mai ales când avem necesitate de a face o cale lungă, sau de a ne duce de grabă într'o localitate

oarecare. Mai mult încă, știți mai ales aceia din d-voastră care au lăcut armata în cavalerie, cât prețuiește acest animal pentru armată, pentru soldatul călăreț.

Stan Florea. — Vezi, d-le Invățător, când ne spui așa în șir și luminat toate acestea pricepem mai bine de ce mare folos ne este acest dobitoc.

Invățătorul. — Da, în armată el este de mare trebuință, căci de multe ori soarta unui războiu atârână de cavalerie, de numărul și starea cailor. Când cunoașteți acestea, nu este așa că chibzuiți mai bine ajutorul mare ce ne dă acest animal?

Sătenii... — Da, așa este.

Invățătorul. — Și totuși n'am terminat. Calul prin *gunoiul* ce face servește la îngrășat pământul de cultivat. Trebuie să mai știți că unele nații ca francezii de pildă, *mănâncă carne de cal*, așa că tăiat dintr'o cauză oarecare, calul vine în ajutorul omului prin carnea lui.

Noi nu mâncăm carnea calului, pielea lui însă este căutată și la noi, fiind groasă și puternică.

Stan Florea. — Am văzut'o, este grosicioară.

Invățătorul — E groasă, firește. Invățații numesc o grupă de animale cu pielea groasă, între care intră pe lângă cal, porcul, elefantul și altele, *pachiderme*. Calului i se mai zice și *soliped*, pentru că copita lui este unită, nedespicăată, despicăată în două părți, ca la bou.

Nicolae Ion — Am ascultat cu băgare de seamă tot ceia ce ne ați povestit, dar iată că am și eu un călușel, merge la călărie lucru mare, dar la ham nu prea se îndeamnă.

Invățătorul. — Ei, nene Niculae, aceasta nu este de mirare, căci de, ca și omul unul este mai bun pentru o treabă, mai priceput pentru un lucru decât altul, tot așa și animalul. Printre cai unii sunt mai *buni de ham*, pentru tras, decât pentru călărie, alții din contră mai *potriviviți de șea*, pentru călărie decât pentru tras.

Nicolae Ion. — Și pentru că ajunserăm aci, ai bunătatea a ne spune, cum trebuie să fie calul pentru călărie și cum urmează să fie cel pentru ham?....

Care sunt însușirile după care cunoștem că un cal este bun pentru șea iar altul pentru ham?

Invățătorul — Calul de călărie, mai mult ca altul, trebuie să aibă picioarele sănătoase, de oarece pe lângă corpul său, ele port și pe acela al omului. Să fie potrivit de statură, vioiu și zvelt, putându-se mișca și întoarce când într'o parte când într'alta, cu ușurință. El va avea un cap mic, un gât mic, nici prea scurt nici prea gros, cu pieptul mijlociu deznodat, cu greabănul ridicat, cu spirarea și șealele nu prea lungi.

Cât privește calul de tras se deosebesc două soiuri: unii hotărâți pentru greutăți mari, alții pentru tras mai ușor.

Aceștia din urmă se apropie de cei de călărie; vor fi vioi și iuți în mișcări, lără a li se pretinde ca numai decât gâtul lor să nu fie prea subțire sau prea lung, sau ca spinarea și șealele să aibă o lungime oarecum mijlocie.

Calul pentru tras greutăți mari, numit încă și *cal de povară*, de regulă este mare de statură, greoiu, bine legat, cu gâtul scurt și gros, cu pieptul larg, cu spinarea, șealele și mai ales sapa lată. El n'are mișcări rezezi, așa că înhămat trage greutățile aproape numai la pas.

Nicolae Ion. — Bine, vă foarte mulțumim de lămuririle pe care ni le dați, dar cu anevoie am găsi un cal în satul nostru ca să fie așa după cum ne vorbirăți d voastră.

Invățătorul — Apoi uite ce, caii de povară nu cresc la noi ci îi cumpărăm din alte țări. Asemenea cai puteți vedea când vă veți duce pe la București, inhămați la sacalele de apă, ori cotigi de gunoiu de ale orașului.

Stan Florea. — Da eu am văzut, că mari sunt, ai putea zău face patru cai de ai noștri dintr'unul de aceia.

Invățătorul. — Caii de tras ușor ca și de călărie, se cresc și în țara noastră pe ici pe colea. Cei mai mulți dintre Români însă nu îngrijesc bine caii, căci, îi pun la muncă prea de timpuriu, în cât rămân mici de statură, piperniciți.

Niculae Ion — Eu am pus la ham pe murgu meu cam la doi ani, după câte mă pricep și eu la vârsta calului, deși geambașul mi-a spus drept când l-am cumpărat că e de trei ani.

Invățătorul. — Te-a păcălit. De aceea este bine să știi a cunoaște etatea calului.

Sătenii — Că de mare folos ne-ar fi!

Invățătorul. — Ia să vă o spun eu cu câteva cuvinte.

Sătenii. — Ar fi bine să fim mai mulți.

Invățătorul. — Atunci se amânăm până de azi într'o săptămână, când după biserică, să ne strângem în bătaură, la *Moș Gheorghe*.

Sătenii. — Așa să fie.

Irimia Popescu.

Medic-veterinar.

RĂZBOIUL RUSO-JAPONEZ

La Petresburg și la Tokio, Rușii și Japonezii cu inimile strânse, așteaptă rezultatul luptei celei mari, ce s'a început în jurul localității, Liaoyang, în Manciuria. Japonezii cu trei armate, au deschis atacul împotriva armatei lui Kuropatkin și se zice, că nu mai puțin de o jumătate de milion de soldați stau astăzi pe câmpul de bătălie dela Liaoyang. Armatele Japoneze, care asediază Liaoyangul se zice că numără 300.000 de oameni cu 940 tunuri, iar armata lui Kuropatkin numără 250.000 oameni cu 670 tunuri. Rușii, sunt deci, inferiori în număr și mai puțin tari în ceea ce privește artileria. Iată ce se vestește despre acest început de luptă, care pare a fi hotărâtoare:

Corespondentul de pe câmpul de războiu al ziarului «*Lokalanzeiger*» din Berlin, anunță cu data de 30 August din Liaoyang: *Lupta decisivă a început azi dimineață la orele 4. Bubiitul tunurilor se aude neîntrerupt, întreșesut cu răpăit de puști. Focul de artilerie e așa de îngrozitor, încât dealurile pe cari sunt așezate tunurile, par niște vulcani cari varsă foc.* Japonezii au început atacul spre răsărit de Liaoyang. Infanteria japoneză a înaintat cu obicinuitul ei avânt dealungul râului Taicho, însă *Rușii au respins'o.* Japonezii au dat îndărăt. Rușii se încred în puterile lor. Ei luptă cu multă ardoare. *Forțele ruso-japoneze cari s'au ciocnit azi se uică în total la mai mult de o jumătate milion de oameni.*

— Generalismul Rus, Kuropatkin, telegrafiază că *a retras la nord de Liaoyang* toate trupele, cari se aflau până acum la sud de acest oraș. Pierderile Rușilor și Japonezilor la un loc, în ultimile lupte, cari au durat trei zile, se socotesc la 6.000 de oameni.

— Generalul Rus, Saharow, telegrafiază cu data de 30 August statului major general rusesc: Noaptea trecută, dușmanul a așezat numeroase tunuri contra tuturor pozițiilor noastre și a început atacul contra posturilor noastre înaintate de pe muntele Liaoyang. La 5 ore dimineața s'a început o *formidabilă luptă de artilerie.* Pe la 9 ore, Japonezii și-au îndreptat atacul principal *contra centrului pozițiunii* noastre. Focul de șrapnele a cauzat însemnate pierderi trupelor rușești. Locotenentul-colonel Pokatilov a căzut. Japonezii au făcut un atac îndârjit contra centrului trupelor noastre și la 9 ore au ajuns în apropierea avangardelor noastre.

După știrile cele mai noi sosite parte din Londra, parte din Petresburg, Berlin și Roma, pretutindeni se așteaptă evenimente mari la Liaoyang. Rușii de o parte, Japonezii de altă parte, speră ca victoria să fie a lor. La Petresburg domnește credința, că Kuropatkin va reuși să oprească

pe Japonezi până când Rușii vor fi în pozițiune de a concentra la *Charbin* o armată colosală. Aici nu mai se vor opri definitiv Rușii.

O telegramă din *Mukden*, cu data de 31 August, spune că lupta dela *Liaoyang* a fost teribilă.

O depeșă din Tokio, confirmă știrea că generalul japonez Oku, a tăiat retragerea trupelor rusești, de sub comanda lui Stackelberg. Mareșalul japonez Oyama a distrus telegrafalul.

Grosul armatei rusești, care se află sub comanda lui Kuropatkin, luptă la nord de Liao-Yang, pe linia ferată Heyingsai-Yantai, contra armatei lui Kuroki.

O parte din trupele rusești s'au încercat să-și facă drum spre Mukden, însă, fiind înconjurate de Kuroki, au fost respinse spre Liao-Yang, cu pierderi foarte mari.

Această nouă bătălie a fost un măcel înspăimântător.

Generalismul Kuropatkin, a adresat Impăratului, cu data de 5 Septemvrie, următorul raport telegrafic:

Retragerea trupelor noastre de la Liao-Yang, pe malul drept al râului Taitsikho, în noaptea de 4 Septemvrie, s'a îndeplinit în bună ordine.

Trupe inamice neînsemnate, ne-au urmărit, dar au fost oprite în loc de către arier-gardele noastre.

În timpul zilei de 4 Septemvrie, Japonezii s'au întărit dispozitivul lor de luptă, contra flancului nostru stâng, întinzându-se de la minele Yantai spre nord.

S'a constatat deasemenea în direcțiunea Bensikho, spre Mukden, trecerea Japonezilor pe malul drept al râului Taitsikho, spre vest de Bensikho.

Japonezii au trecut în timpul zilei de 4 Septemvrie pe malul drept și dinspre partea orașului Liao-Yang și a împrejurimilor sale.

Jurnalul «Berliner Tageblatt» află că trupe japoneze, vor fi trimise în insula Sachalin, de unde vor organiza asediul Wladiwostokului.

Același jurnal află din Petersburg că înfrângerea lui Kuropatkin la Liao-Yang, a făcut o tristă impresiune, cu toate că părăsirea aceluia oraș, făcea parte din planul de războiu al lui Kuropatkin, care începuse de acum 4 săptămâni transportarea proviziunilor și a materialului, precum și a serviciilor crucei roșii, la Mukden.

Liao-Yang este o fortăreață puternică care se credea ne-luabilă.

Ziarul Englezesc «Times» află că bombardarea Portului-Arthur a reînceput teribilă, continuându-se zi și noapte.

Bastimentele rusești din port răspund cu energie.

O granată a căzut pe cuirasatul rusesc «Peresviet», ucizând 15 oameni. Pe același vas a făcut explozie un tun.

Din cele arătate se vede că norocul urmează să stea de

partea Japonezilor, a căror oști merg din biruință în biruință.

În momentul când scrim aceste rânduri, s'a răspândit zvonul că generalismul armatei rusești Kuropatkin, ar fi de toate părțile înconjurat de Japonezi, tăindui-se retragerea spre Mukden.

De la Corod.

Ce poate face preotul în sat

D-l Ministru al Instrucțiunii publice, informat că de la venirea preotului Nalboc, în comuna Schitu-Frumoasa, jud. Bacău, satul a luat o înfățișare deosebită și că locuitorii au lăsat multe obiceiuri rele, a însărcinat pe d-l defensor eclesastic Vântu, să meargă la fața locului și să vadă dacă lucrul este adevărat. Dăm aici raportul d-lui Vântu, din care se vede că preotul Nalboc a știut să capete încrederea păstorilor lui, în binele și spre folosul lor. Felicităm pe cinstitul preot, care știe astfel să împrăștie cuvântul Domnului și îi urăm tărie și putere spre a păstori ani mulți turma pe care blândul nostru Mântuitor i-a încredințat-o.

Iată raportul:

Cu cel mai profund respect viu a vă supune la cunoștință că în zilele de 6 și 7 curent, am fost în com. Schitu-Frumoasa, jud. Bacău, unde am făcut cercetare asupra celor cuprinse în nota aici alăturată, și rezultatul constatat este următorul:

Comuna Schitu-Frumoasa, se află la o depărtare de 52 km. de Bacău, situată în una din pozițiunile cele mai încântătoare, având de jur împrejur păduri numai de brad. Ca populațiune numără 300 familii și aproape toată de religione ortodoxă. Locuitorii se îndeletnicesc mai mult cu lemnăria și mai puțin cu agricultura, ca în toate părțile muntoase.

Paroh în această comună este preotul Ion Nalboc, absolut de seminar cu 8 clase și învățător dirigințe, post ocupat prin concurs.

Starea morală și materială a locuitorilor de aci este înfloritoare, și aceasta, grație interesului pe care îl desfășoară acest vrednic lucrător în viaa Domnului. Ambele biserici: parohială și filială, sunt bine întreținute, înzestrate cu toate cele necesare pentru a se putea face regulat serviciul divin și frecventate de un mare număr de credincioși în toate Duminicile și sărbătorile. Preotul ține des predici, tratând subiecte potrivite cu gradul de pricepere al celor ce-l ascultă și cu aplicațiune la viața practică. Asemenea predici au dat rezultate satisfăcătoare, căci numărul celor ce trăiesc în concubinagiu descrește pe fie-care zi ce merge, iar alcoolici mai că nu mai sunt.

Casele locuitorilor sunt bine construite și întreținute, avându-și fie-care și grădiniță cu pomi, flori, etc.

De la venirea preotului Nalboc în această comună s'au împutinat și certele între locuitori, căci pentru ori-ce afaceri, chiar cu caracter intim familiar, se întrebă pe preot și

cuvântul său, care în totdeauna tinde la pace și dragoste creștinească, este hotărâtor.

Acest preot ține regulat cursuri de adulți cu 66 elevi; a făcut câteva șezători și este Președintele cercului Cultural. Opera sa de căpetenie însă, este înființarea băncii populare «Geamănul» dispunând de un capital mai bine de 5000 lei, deși n'are decât un an și $\frac{1}{2}$ de existență, sf. sa fiind casierul și sufletul acestei bine-făcătoare instituțiuni.

Ca învățător este de asemenea printre cei dintâiu, după cum am putut constata aceasta din registrul de inspecțiuni. Din 9 elevi câți s'au prezentat anul acesta pentru examenul de absolvire, au reușit 8, urcându-se până la media generală 9.

Acesta fiind rezultatul cercetării, cu cel mai profund respect îl înaintez D-voastre, potrivit notei mai sus amintită.

Defensor (ss), G. C. Vântu.

Inchiderea cursului de lucru manual dela școala normală de învățători «Carol I» din Câmpu-lung.

upă o muncă încordată de mai bine de patru săptămâni, institutorii și învățătorii cari au luat parte la cursul de lucru manual, și-au încheiat activitatea lor prin o preă frumoasă serbare, organizată în curtea școalei, în ziua de 12 August a. c., orele 3 p. m..

Serbarea s'a început cu un *inn de mulțumire* compus de bătrânul profesor de muzică și compozitor Podoleanu, după care d-l Moga, revizorul lucrului manual și dirigintele cursului dela C.-Lung, face o dare de seamă asupra numărului participanților la acest curs, asupra localităților de unde sunt, precum și asupra zelului și a activității depusă de participanți în lucrările lor; arată importanța lucrului manual pentru dezvoltarea economică a poporului român și sacrificiile ce d-l ministru Haret face în acest scop.

D-lui Moga i-a răspuns d-l Gârboviceanu, reprezentantul d-lui ministru, laudând pe institutori și învățători pentru munca depusă și arătând că nu se îndoiă de loc că vor ajunge la astfel de strălucite rezultate; reușita *bâncilor populare* și a *cantinelor școlare*, etc., a dovedit de mult, zice d-sa, priceperea și activitatea întinsă a învățătorului român; explică de ce la noi în țară, se cere mai multă muncă dela învățător decât în alte părți; d-sa îndeamnă pe învățători ca mergând în localitățile de unde sunt, să depue același zel și aceiași activitate ca și la C.-Lung și încheie, asigurându-i de toată bunavoința și protecțiunea autorităților statului în general și acelei școlare în special.

Dpă d-l Gârboviceanu, vorbește învățătorul Mateiu din Bacău, arătând și d-sa cum sătenii pierd iarna vremea degeaba, neavând și neștiind ce să facă, și de ce folos mare le-ar fi lucru manual pentru înlăturarea lenei și a pierderii de vreme prin cârciumi; mulțumește autorităților statului pentru atențiunea și sprijinul ce dă învățătorilor, promițând că și de aci înainte vor

lucra așa, ca sa devie și mai vrednici de bunavoința și protecția acelor autorități.

Serbarea s'a continuat apoi cu executarea bucăților de muzică și a exercițiilor de gimnastică din programul serbărei, sub conducerea—pentru muzică—a d-lui Saxu, institutor în București și absolvent al conservatorului, iar pentru gimnastică, sub conducerea cunoscutului maestru de gimnastică din București, Ionescu.

Mărturisesc că toată asistența a rămas foarte plăcut impresionată de progresul realizat de cursiști și la muzică și la gimnastică; succesul a fost desăvârșit, grație străduinței, muncii încordate pe de o parte a maștrilor respectivi, iar pe de alta a d-lor învățători și institutori;—toată lauda să aduce și onor. autorității școlare care a avut această nemerită idee, de a face să se predea institutorilor și învățătorilor, pe lângă cursul de lucru manual și cele două cursuri distractive, dar de mare folos pentru educațiunea trupească și sufletească a omului.

Serbarea s'a încheiat prin vizitarea expoziției, de către numerosul public asistent, compus din orășenii Câmpulungeni și vizitatorii acestui oraș, în frunte cu d-l Gârboviceanu, D. Dobrovici, prefectul județului Muscel, P. S. Sa Păr. Arhiepiscopul Calist Botoșăneanu, aflat în vilegiatură în Muscel, directorul prefecturii locale, polițaiul orașului, procurorul tribunalului local și alte multe persoane ale căror nume îmi scapă.

În sala de expoziție, am avut ocazia să vedem lucruri admirabile și ca soliditate și ca execuție și de diferite specialități: împletituri de răchită, de cânepă, felurite lucrări de tâmplărie, de cartonaj, etc., pentru cari domnii institutori și învățători nu și-au atras decât laude.

* * *

Seara la orele 8, s'a dat o mare masă, într'una din sălile cele mai spațioase ale școlii normale, la care au participat pe lângă cursiști: d-l Gârboviceanu, reprezentantul onor. ministerului instrucțiunii, d-nii Dobrovici, col. Petroianu, P. S. Arh. Botoșăneanu, Velculescu, directorul școlii normale, Zamfirescu, directorul gimnaziului, Dumitrescu și Mușetescu profesori și protoereul județului Dragomireșu, ca invitați ai cursiștilor.

În tot timpul mesei, a cântat muzica militară a regimentului local.

Seria toasturilor s'a început de d-l Gârboviceanu pentru M. S. Regele; a doua oară, pentru învățători și institutori. S'a mai toastat pentru d-l ministru Haret, pentru d-l Sturdza, pentru Biserica și reprezentanții ei, pentru armată, pentru societatea învățătorilor din Buzău, pentru d-l Mihail Popescu, Administratorul Casei școalelor și alții. D-l Harian Velculescu, directorul școlii normale, a propus și cursiștii au primit, ca să se trimeată d-lui Haret la Sinaia o telegramă de mulțumire, prin care cursiștii își exprimă sentimentele lor de respect, devotament și recunoștință către d-sa și-i urează ani mulți pentru realizarea idealului dorit de d-sa, în privința școlii.

După masă, muzica a continuat să cânte în cadrulaterul unde fusese ziua serbarea și unde cursiștii au încins o horă mare și alte danțuri naționale.

În definitiv, impresia ce am avut eu din zelul, activitatea și entuziazmul cursiștilor, este că un viitor și mai frumos se pre-

pară națiunii române, că în curând vom vedea o schimbare radicală în starea țaranului român, comparativ cu ceea ce vedem azi.

H D.

Animale rare. — Archiducele Iosif August, a împușcat în Becicherecul mic (Timiș) o pasere «Ibis hungarica», despre care specie se credea că a dispărut. «O vulpe albă», a fost împușcată în hotarul comunei Bártta, iar la Nadság (în comitatul Caraș-Severin) a fost împușcat un căprior alb. Toate aceste rarități au fost trimise muzeului zoologic din Budapesta.

Informațiuni

Comisariatul general al Expozițiunii Societății Agrare, face cunoscut tutulor autorilor, editorilor sau specialiștilor, că cu începere de la 1 Septemvrie a. c., se va organiza definitiv Secțiunea XII-a.

Sunt rugați cu insistență a trimite orice lucrare relativ la Agricultură, silvicultură, Economie rurală și legislațiune agricolă.

Comisariatul dorește pe cât posibil a întruni cu această ocaziune tot ce s'a scris din vechime și până în prezent în țările locuite de români în această direcțiune.

Comisariatul general al Expozițiunii Societății Agrare face cunoscut specialiștilor, că pentru ziua de 1 Septemvrie a. c. se instituie un concurs spre a se aprobă formatul definitiv al diplomelor și medaliilor pe care Societatea le va decerne cu ocaziunea Expozițiunii sale.

Motivele trebuie să fie cu totul locale în raport cu menirea Societății.

Detalii se pot căpăta zilnic la Direcțiunea Expozițiunii.

Se deschide CONCURS pentru imnul Școlii Ortodoxe de Fete «Sfânta-Elena.» Școală de educație, menaj și industrie caznică națională.

Premiul I. — a) O bucată stofă mătase; b) Un tablou pictură; c) O duzină ciorapi fini.

» II. — a) O bucată de stofă de lână; b) un veston.

» III. — a) Un jupon tricostat sau o duzină de ciorapi.

Manuscrisele se vor înainta la școală în Bulevardul Neatârnării 75, până la 1 Noemvrie. Onor. concurenți sunt rugați a vizită mai întâiu școala.

Juriul se va formă la timp din membri Academiei. La fine, presa și toți concurenții vor participa la o agapă.

La 10 Septemvrie a. c., orele 10 a. m. se va ține licitații la Eforia Spitalelor Civile din București.

- 1) Pentru fânul și ovăzul necesar spit. în exercițiul 1904—1905.
- 2) » 500 perechi papuci și 100 perechi pantofi.

În ziua de 20 Septemvrie 1904 ora 10^{1/2}, a. m., pentru vânzarea spre exploatare a următoarelor porțiuni de pădure:

«Județul Argeș». — 275 arbori brazi pădurea Dăngești, garanție provizorie 100 lei.

«Județul Prahova». — O porțiune de pădure de pe proprietatea Vrăjitoarea garanție provizorie 450 lei.

«Județul Vlașca». — O porțiune de pădure atinsă de pârjol din pădurea Hodivoia Vieru, garanție 250 lei.

«Județul Romanați». — 45 hectare 1.090 m. p. seria I Fusendrea pădurea Morunglavu exploatabile în 6 ani, garanție provizorie 5.000 lei.

68 hectare 3.259 m. p. seria II-a Bărăști exploatabile în 6 ani, garanție provizorie 6.000 lei.

In ziua de 22 Septemvrie 1904 ora 10¹/₄, a. m., pentru închirierea prăvăliei No. 1 din imobilul Eforiei (Casa Dancovici) din str. Sf. Vineri No. 2, colț cu calea Moșilor, din Capitală, pentru restul periodului de închiriere, cu începere dela 26 Octomvrie 1904, până la 23 Aprilie 1906.

Garanția pentru admiterea la licitațiune este de lei 600.

Pentru vânzarea de veci a următoarelor loturi, situate în Sinaia (Prahova) și anume:

Pe strada Brătianu.

Lotul 1 în suprafață de	1.312 m. p.	a lei 1 m. p.	garanție prov.	lei 320.—
« 2	« 1.270	« 1	« «	« 300.—
« 3	« 1.497	« 1	« «	« 370.—
« 4	« 1.450	« 1	« «	« 360.—
« 5	« 1.512	« 1	« «	« 370.—
« 6	« 1.559	« 1	« «	« 380.—
« 7	« 1.309	« 1	« «	« 320.—
« 10	« 1.257	« 1	« «	« 310.—
« 11	« 1.093	« 1	« «	« 270.—
« 12	« 1.010	« 1	« «	« 250.—
« 15	« 1.323	« 0,50	« «	« 160.—
« 17	« 1.545	« 1	« «	« 380.—

Pe strada Vârful cu Dor.

Lotul 21 în suprafață de 944 m. p. a lei 1 m. p. garanție provizorie lei 230.

Pe Piața Veche.

Lotul 22 în suprafață de 110 m. p. a lei 5 m. p. garanție provizorie lei 130.

Pe strada Furnica.

Lotul 23 în suprafață de 1.116 m. p. a lei 3 m. p. garanție provizorie lei 830.

Pe strada Cășeriei.

Lotul 24 în suprafață de 1.257 m. p. a lei 0,50 m. p. garanție provizorie lei 50.

Lotul 25 în suprafață de 791 m. p. a lei 0,80 m. p. garanție provizorie lei 150.

Pe B-dul Ghica.

Lotul 26 în suprafață de 872 m. p. a lei 5 m. p. garanție provizorie lei 1.090.

Pe Furnica la rezervor.

O îndindere de 1.450 m. p. a 50 bani m. p. garanție provizorie lei 180.

* * *

Pentru vânzarea de veci a următoarelor loturi situate la Sinaia (Prahova) și anume:

1) Lotul (făcând parte din loturile 13, 14) în întindere de 4.007 m. p. situat pe Strada Brătianu, garanție provizorie lei 1.500.

2) Lotul în întindere de 308 m. p. situat între pădurea Eforiei și proprietatea d-lui M. Rudinescu, garanție provizorie lei 90.

3) Lotul No. 19 în întindere de 1.026 m. p. situat pe Strada Brătianu, garanție provizorie lei 380.

4) Lotul No. 18 în întindere de 719 m. p. situat pe Strada Brătianu, garanție provizorie lei 360.

Supra oferte nu se primesc.

Pentru informațiuni, d-nii amatori se pot adresă la Serv. Buzurilor Eforiei, în orice zi și ore de lucru.

Se pune în vedere d-lor Concurenți art. 72—83 din legea Contabilității publice.

Bibliografii.

Au apărut, în editura librăriei C. Sfetea, din București, cărțile de Aritmetică (și noțiuni de Geometrie) pentru clasele I, II, III și IV primare urbane și pentru diviziile I, II și III rurale, lucrate conform ultimei programe analitice și conform ultimelor dispozițiuni ministeriale, de d-nii: P. Dulfu, profesor de pedagogie la Asilul «Elena Doamna» (secția normală) și la Școala normală de învățători din București; C. Georgescu, profesor de matematică la Liceul «Lazăr» și la Școala normală de învățători din București; și Ioan Gheață, institutor la Școala primară de aplicație de pe lângă Școala normală de învățători din București.

Toate aceste cărți sunt aprobate de Onor. Minister al Instrucțiunii publice, prin Ord. No. 27.578 din 12 Iunie 1904, și se află de vânzare la toate librăriile din țară, cu prețurile următoare:

1)	Aritmetica pentru cl.	I	primară urbană:	50	bani.
2)	»	»	»	50	»
3)	»	»	»	50	»
4)	»	»	»	60	»
5)	»	»	div. I rurală	25	»
6)	»	»	»	70	»
7)	»	»	»	65	»

* * *

Au eșit de sub presă:

Curs complet de Aritmetică, împreună cu Noțiuni de Geometrie, propus prin probleme, și întocmit conform programelor oficiale pentru școlile primare urbane, de D. Mirescu, fost profesor de matematici.

Această lucrare, aprobată de onor. Minister al Instrucțiunii publice prin ord. No. 32.183, este împărțită în următoarele patru părți:

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru întinderea învățătorei în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirei de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel dântăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârboviceanu*, strada Sf. Ecaterina, Rucurești.

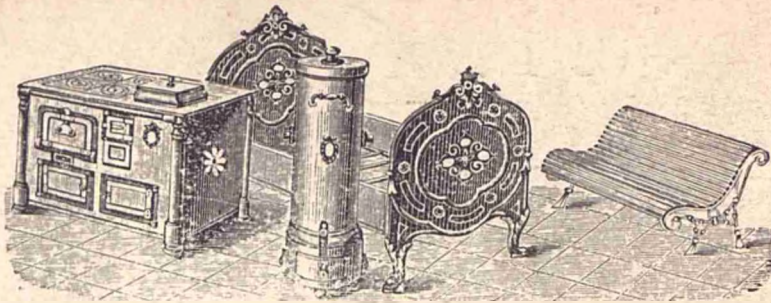
Comitetul. *Președinte*, Ioan Kalinderu, *membru al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier delegat*, Petru Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; — *Secretar*, Const. Banu, *profesor secundar și inspector școlar* — *Membrii*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor Universitar*; I. Dimitrescu Procop., *senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *deputat, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor*. — *Censori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *revisor școlar*.

Membrii înscriși și cotisațiuni plătitte (Urmare).

Ștefan Negulescu, institutor (București), 6 lei; Albert Peltz (Găinești) 4 lei; Ioan Doljean (Găinești), 2 lei; Gh. Ioachi n (Găinești), 2 lei; Iosif Bergher (Găinești), 2 lei; Emil Solomon (Găinești), 2 lei; Friș Fuse (Găinești), 1 leu; Gavriel Crețu (Găinești), 1 leu; Alex. S amate (Găinești), 1 leu; Olimpiu Boiu (Mălini), 5 lei; E. A. Demetreasa (Mălini), 1 leu; Gh. Leonte (Mălini), 1 leu; Nicolae Mar on (Mălini), 1 leu; Alex. Precup (Mălini), 1 leu; Dumitru Vasiliu (Mălini), 1 leu; N. Alexandrescu, proțoreu (Călărași), 4 lei; Iordache Angelescu, preot (Reviga), 4 lei; Tache Bădulescu, preot (Călărași), 4 lei; Gh. Colceag, preot (Cocamianca), 4 lei; Ioan Micșunescu, preot (Jilavele), 4 lei; Voicu Stănescu, preot (Slătioarele), 4 lei; Chirițescu, (Speteni), 4 lei; Dumitrescu R., (Ciocănești-Sârbi), 4 lei; Atanasie Georgescu, preot (Vlad-Tepeș), 4 lei; V. Drăghiciu, preot (Luciu), 4 lei; Nedeleu Nicolae, preot (Gura-Ialomitei), 4 lei; Voicu Ionescu, preot (Ciocăneștii-Sârbi), 4 lei; Gh. Mihaiu, preot (Axintele), 4 lei; Florea Demetrescu, preot (Călărașii-Vechi), 4 lei; Anton Alexie, preot (Crunți), 4 lei; Dobre Duhovnicu, preot (Vărăști), 4 lei; N. I. Corbeanu, preot (Urbea-Călărași), 4 lei; Vișan D., preot (Gău-noși), 4 lei; Ionescu Fotache, preot (Ciocănești), 4 lei; Simion Cegăneanu, preot (Ianca), 4 lei; Andrei S Roșu, preot (Cocora), 4 lei; Ioan Ionescu, preot (Dor-Mărunt), 4 lei; Anastasie Andronescu, institutor (R.-Vâlcei), 2 lei; Maria Ioanid, inst. (R.-Vâlcei), 2 lei; Elisa Hangiu, inst. (R.-Vâlcei), 2 lei; Victoria Nicolaescu, instit. (R.-Vâlcei), 2 lei; Ilie M. Nicolaescu, inst. (R.-Vâlcei), 2 lei; Ioan Bănescu inst. (R.-Vâlcei), 2 lei.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1904 al Societății e de 197; iar numărul banilor încasați de la aceștia și de la vechii membrii, e de 6.564 lei și 75 de bani.

(Va urma în numărul viitor).

FABRICA COMETUL ADOLF SALGMON

Str. Dómei 14, București.

Sobe Calorifere. Mașini de bucate.
Mobile de grădină. Paturi și mobile
de fier.

62-23

Cel mai mare și vast magazin și singurul care *vinde* *eftin*.
Dinlic sosese Incălțăminte Negre și Colori, pentru Bărbați, Dame și Copii
din propria noastră Fabrică, luorate de noi.

Prețuri corente la Ghete de Bărbați:

de Vax cu Elastic sau Șireturi Lei	10.95, 11.95, 12.95, 13.95.
„ „ „ Nasturi	„ 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
„ Lack cu Elastic sau Șireturi	„ 12.95, 13.95, 14.95.
„ „ „ Nasturi	„ 13.95, 14.95, 15.95.
„ Chevreau cu Elastic	„ 12.95, 13.95, 14.95.
„ „ „ Nasturi	„ 13.95, 14.95, 15.95.

Prețuri corente la Ghete de Dame:

de Chevreau negre cu Șireturi Lei	10.95, 12.95, 13.95.
„ „ „ Botoni	„ 11.95, 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
„ „ „ Colori	„ 12.95, 13.95, 14.95, 15.95.
„ Gems cu Nasturi și Șireturi	„ 7.95, 8.95, 9.95.
Pantofi de Chuvreau albi decoltați	„ 5.95, 6.95.
Idem cu Șireturi și Nasturi	„ 6.95, 7.95, 8.95.
Idem de Lack diferite forme	„ 5.95, 6.95, 7.95, 8.95, 9.95.

Rayon de Lingerie pentru Dame și Bărbați cu prețuri labulos de eftine.
In tot deauna se găseșo mari cantități de mănuși Glacé, Albe, Colori,
și Negre pentru Dame Lei 2.50.
„ Bărbați „ 2.95.

Rupendu-se la incercare, se dá altă
pereche.

Magasin la tóte Sesónele, Calea
Victoriei No. 27, alături de Poliția
Capitală, București.

5%
Cupon de reducție pentru cititorii Albinei.

Cititorii revistelor vor avé un scădemint de
5% din prețurile însemnate, presentând
cuponul.